

Met de TITINE naar BERLIJN

Deel 4

Tekst & foto's: Jeanine en Willy Vansteenkiste

BYE, BYE BERLIN

Berlijn. Dinsdag 9 juli. Een weekje rond hotsen in de stad is genoeg geweest, ook al vinden we het allemaal best interessant. Gisteren werd alles op orde gebracht om de tocht verder te zetten. De voorraadkasten puilen opnieuw uit, de watertank zit vol, de motor is gecheckt.

READY TO TAKE OFF!

Maar we gaan nog niet naar huis, bijlange niet!

We komen niet elk jaar naar Berlijn, en nu we hier zijn, is het toch de bedoeling om een beetje in deze mooie waterrijke streek rond te toeren.

We vertrekken om 7:50 u op de Havel en varen richting Neue Schleuse Charlottenburg. We trekken dwars door Berlijn op de smalle Spree. Het is een drukte van jewelste, vooral passagiersboten varen af en aan. Het is uitkijken geblazen. Na de Mühlendamschleuse zijn we buiten het centrum en wordt het vaarwater breder en rustiger.

We hadden graag in Köpernick blijven liggen, maar nergens is een plaatsje te vinden. Er zit niets anders op dan verder te varen tot Schmöckwitz bij "Boothaus SILL".

We maken om 13:45 u vast.

Het dorpje ligt op wandelafstand maar vooral op het achterdek genieten we van het mooie uitzicht en van de vele voorbij varende bootjes.

Woensdag 10 juli

Zoals vorige keer vermeld willen we graag naar de "Scharmützelsee" toe. Dat ligt ten zuidoosten van Berlijn vlakbij Frankfurt am Oder en de Poolse grens aan. Er wordt vandaag letterlijk van meer naar meer gevaren. Het Merengebied rond Berlijn is een Eldorado voor de toervaarder, de natuurliefhebber en watersportfanaten in het algemeen.

Een meer is in Duitsland een 'see', een zee daarentegen noemen ze hier een 'meer'. Mijn pa heeft altijd al beweerd dat die Duitsers een eigenaardig trekje hebben, hij heeft weeral eens gelijk zeker? In elk geval zien we op onze kaart de Zeuthenersee – Seltenzugsee – Dahme Straabe – Bindower Flies – Dahme – Krimpnicksee - Krüpelsee – Dolgensee – Langersee – Sauwinkel – Wolzigersee en de Gröser Storkower See passeren. Gelukkig in klein lettertype, anders kunnen ze dit nooit op een vaarkaart kwijt. Er worden een 4 tal sluisjes overwonnen voor we vastmaken in Wendisch Rietz op de Scharmützelsee.

Het havengeld voor 2 nachten bedraagt 18 €. Een meevaller, want we bevinden ons in een toeristisch gebied.

We wandelen naar het dorpscentrum en kopen er in het infokantoor een plan van de Scharmützelsee voor amper 1 €. Zou die Poolse grens een invloed hebben op de prijzen?

's Avonds proberen we het nog eens uit. We gaan eten op restaurant "Am Schilfhaus" vlak bij de jachthaven voor 29, 70 €. Het is zeer lekker en verzorgd, en goedkoop.

Donderdag 11 juli

Met de fiets rijden we door bosweggetjes langs het meer tot aan het schiereiland Dorf Saarow waar we, beschermt onder de bomen voor de regen, schafttijd houden.

We zijn inmiddels op het verste punt van onze reis gekomen en dat laten we zomaar niet aan ons voorbijgaan. Er ligt in onze koelkast al enkele dagen een fles Champagne "Piper Heidseck", die we kregen van Micheline en Peter, te smachten om geopend te worden. We ledigen die op het achterdek tot de bodem. Alle redenen zijn natuurlijk goed om een glaasje Champagne te drinken.

Moe van de fietstocht kruipen we vroeg onder de wol. Of zou het toch de romantiek van de omgeving zijn die zijn werk doet, aangesterkt door de champagne? Voor jullie een vraag, voor ons een weet!

Vrijdag 12 juli

We vatten de terugweg aan. Om 8:45 u komen we reeds terug bij de eerste van de 4 sluisjes.

Aan de Dahme (vaarwater) willen we graag diesel tanken bij sportboottanklager REWE. Dit lukt niet, er kan enkel betaald worden met een Duitse bankkaart. VIVA EUROPA! Je houdt dit niet voor mogelijk.

Na 45 km maken we vast in Zeuthen, een jachthaven aan de Sellenzugsee.

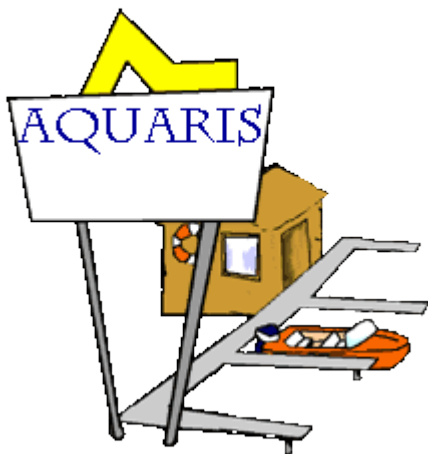
Havengeld 9 € + 1,40 € elektriciteit. We wandelen nog naar het dorpje maar er is hier weinig te beleven.

Zaterdag 13 juli

Willy vult 's morgens eerst 2 bidons van onze reservediesel bij. Eerstdaags moeten we toch proberen om ergens te tanken. Als dat niet lukt weten we direct waarom nog steeds in het vaarreglement vermeld staat dat elk schip verplicht roeiriemen aan boord dient te hebben.

Als beloning haalt Jeanine broodjes en een lekker taartje bij de warme bakker.

Te Köpenick zien we een 'tankstelle' met een pomp aan de waterkant. OEF! De roeispanen kunnen opnieuw van de inventaris geschrapt worden!

dagjestoeristen en leidt een charterbedrijf.

Op het terras met zicht op de Muggelsee drinken we een grote Duitse pint, het kan niet elke dag Champagne zijn.

Köpenick ligt aan de samenvloeiing van de Dahme en de Spree en zou het grootste district zijn bij Berlijn. Het is een gezellige stad in een buitengewoon groene omgeving. Het heeft een rijke geschiedenis, veel restaurants, een eiland met een kasteel in renaissancestijl en een mooi rathaus (stadhuis) waar de als 'Hauptmann' vermomde schoenmaker de honneurs waarneemt (bronzen standbeeld).

Zondag 14 juli

Willy haalt vandaag de broodjes, jammerlijk zonder taartjes deze keer.

We zijn vlug in Berlijn en maken vast in het centrum bij de Georges Marshall Brücke aan de kaaimuur op de Spree. Hier mogen we 24 u gratis liggen, het is er wel onrustig vanwege de vele rondvaartboten.

Die Gelbe Welle (de gele golf)

Dit zijn informatiepanelen die opgesteld zijn bij afmeerplaatsen voor de pleziervaart. Waar zo'n bord staat zijn voorzieningen voor passanten, al dan niet tegen betaling.

Onder het teken van de gele golf is de naam van de jachthaven of van de gemeente te zien en zijn pictogrammen aangebracht met de voorzieningen in de haven of nabije omgeving.

Let wel op, sommige borden zijn bedoeld voor kano's, ook dit staat vermeld op het bord.

De Berlijnse Muur (1961-1989)

De Berlijnse Muur, onderdeel van het ijzeren gordijn die het communistische Oostblok van het vrije Westen scheidde, is hét symbool van de tweedeling van Duitsland in de tijd van de Koude Oorlog. De 45,3 kilometer lange muur heeft ruim 28 jaar lang de bewoners uit West- en Oost-Berlijn van elkaar gescheiden. De muur was vooral bedoeld om te voorkomen dat inwoners uit Oost-Duitsland konden vluchten naar het westen.

Op 9 november 1989 maakt DDR-politicus Günter Schabowski tijdens een persconferentie bekend dat de DDR haar grenzen zal openen. Als een journalist hem vraagt wanneer het vrije reizen van kracht wordt, antwoordt hij: "Sofort, unverzüglich" (onmiddellijk). Oost-Duitsers trekken hierop massaal naar de Berlijnse Muur. Voor de grenswachten kwam het bericht als een verrassing. Enige tijd wisten ze dan ook niet wat ze moesten doen. Uiteindelijk openen ze de poorten. Een groot volksfeest barst los. De Val van de muur is een feit. Vele Oost-Duitsers hakken stukken uit de muur die hen jarenlang heeft gescheiden van vrienden en familie in het westen.

Met de U bahn van Bahnhof Friederichstrasse sjezen we naar "East side Gallery". Daar staat nog een flink stuk van de Berlijnse Muur, evenwijdig met de Spree. Na die Wende in december '89 hebben 118 kunstenaars dat stuk façade beschilderd en omgetoverd tot een kunstwerk dat heel wat bekijks heeft. Dit deel van de Berlijnse Muur is het bekendste en het langste nog intacte deel (1316 meter). Het is ook de langste openluchtgalerie ter wereld.

In de late namiddag slenteren we nog door de Friederichstrasse tot aan de Joodse Synagoge en keren langs het Montbijou park en de Spree terug naar de boot.

In Berlijn heb je nooit alles gezien.

Maandag 15 juli

Om 7:45 u verlaten we onze onrustige ligplaats. Het wordt stilaan tijd om de terugtocht aan te vatten. We doen de nodige inkopen en maken schoon schip. De terugweg is gelijklopend als de heenreis. We lassen, op aanraden van Duitse toervaarders die het gebied kennen, enkele andere stopplaatsen in en maken nog een zijspiongetje naar Braunschweig.

Op 22 augustus komen we terug aan in Oudenburg, de plaats waar we bijna 3 maanden terug gestart zijn. We hebben 2837 km afgelegd en 306 vaaruren gedraaid.

Het was voor ons een onbekend gebied, maar zeker een aanrader. Wij maakten de keuze om zowel tijdens de heenreis als terugreis door het Mittellandkanaal te varen. Het is er absoluut mooi, maar het kanaal is recht en lang. Als alternatief zou je kunnen over de Eems en Elbe varen, maar dan ben je niet enkel van getijden afhankelijk, maar je moet vooral opletten met waterstanden die laag kunnen zijn.

We vinden het wel belangrijk om goed voorbereid op stap te gaan, voorzien van de juiste vaarkaarten en met wat basisinformatie bij de hand. Tijdens de reis vind je makkelijk extra informatie door met anderen in contact te komen of je kan in de toeristische kantoren terecht. Fietsen aan boord zijn voor ons onmisbaar. En dan is er natuurlijk onze TITINE, een FIDEGO kruiser uit 1980, waar we blindelings op kunnen vertrouwen, zolang er mazoet in de tank zit natuurlijk.

We hopen dat ons reisverhaal anderen ertoe aanzet om ook op stap te gaan, al dan niet naar Berlijn.

Prettige vakantie,
Willy & Jeanine
TITINE

